

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

70 let v Argentini

Leto LXXVII | 3. julija 2018 - Buenos Aires, Argentina | Št. 17

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

Zadnja leta z žalostjo spremljamo naraščajoče število mladih, ki odhajajo v svet in tam ostajajo, a na drugi strani so tudi mladi Slovenci, rojeni po svetu, ki se ob končanem študiju, vračajo v Slovenijo, da bi tu ustvarili svojo življenjsko zgodbo. Izseljensko društvo Slovenija v svetu je na 25. Taboru Slovencev po svetu dalo besedo prav slednjim.

Gostje okrogle mize »Cilj - Slovenija« so bili: Nado Zorn Herem (rojena v Franciji), Jelko Cronin (rojena v Ljubljani, študirala je v ZDA, zdaj je v Sloveniji), Aniko Lenarčič, Marjano Rožanec, Barbaro Medic, Federika V. Potočnika in Andreja Vombergarja, ki so se rodili v Argentini (sodeloval je prek video posnetka).

Povedali so, kdaj so se prvič zavedali, da pripadajo tudi Sloveniji; kako in zakaj jih je življenjska pot pripeljala v Slovenijo; na kakšne probleme so naleteli in kaj bi morala država spremeniti, da bi se več mladih vračalo v Slovenijo oziroma ostalo tukaj.

Lenarčičeva se je že od majhnega zavedala slovenstva, doma so govorili slovensko, gojili argentinske navade, a imajo argentinske navade. Potočnik je naglasil, da je dvojnost vedno težko živeti: so argentinski Slovenci. Medičina izkušnja je drugačna, da je šla 2013 za pol leta nazaj v Mendozo, takrat se zavedala, da pripada Sloveniji in Slovenija pripada njej, zato se je odločila, da bo v Sloveniji. Rožančeva je dejala, da so s slovenstvom rasli v argentinskem okolju. Croninova je dejala, da ko si v tujini pripadnost slovenstvu pride bolj do izraza, zato je bil to tudi eden od razlogov, da sta se z možem - Američanom iz Clevelanda - preselila v Slovenijo. Zornova se ni nikoli spraševala, od kdaj je Slovenka, saj so vedno doma govorili slovensko in živeli povsem slovensko. Čez teden je bila vzporedno v Franciji, dobro so bili asimilirani, tako da drugi niti niso vedeli, da so Slovenci. 25. Tabor Slovencev po svetu se je začel s

NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU

sveto mašo, ki jo je daroval škof dr. Anton Jamnik. S petjem so sodelovali Slovenski pevski zbor iz Mendoze in maturantje, Rast 47, iz Argentine, zato jih je v pridigi še posebej nagovarjal. Zahvalil se jim je za obisk, za ohranjanje vere in kulture ter čestital, da so del naše širše domovine. Da je slovenska skupnost v Argentini močna, je slišal tudi iz papeževih ust pri letošnjem obisku ad limina v Vatikanu. Spregovoril je tudi o mladosti. Papež v knjigi Bog je mlad pravi, da starost ni omejena na leta, biti mlad imeti pred sabo cilje, vizije, načrte. Zato jim je zaželel drznosti, pristnosti in iskrenosti ter zaključil, da so pomembni stebri mati, domovina, Bog.

Na taboru je predsednik SVS, mag. Uroš Zorn dejal, da je vsakoletni Tabor ena ključnih prireditev Izseljenskega društva SVS, ki je lani praznovalo 25-letnico. To so us-

tanovili Slovenci, ki so želeli iskreno, vneto in požrtvovalno pomagati rojakom, ki so si želeli vrniti v Slovenijo ter v matični domovini razširiti vedenje o življenju in delovanju tistega dela rojakov po svetu, ki so bili vsa povojna leta odpisani. Izjemni gostje so pripomogli k »vzajemnemu spoznavanju, odkrivanju svetlih in temnih strani, popravljanju krivci, iskanju poti do pravih dejanj.« Tabori so po Zornovih besedah pripomogli k ohranjanju in razvijanju lastne identitete v morju večinskih narodov, k ozaveščanju o zaskrbljujočem upadanju rojstev v Sloveniji in v zadnjih letih izseljevanju, predvsem mladih izobražencev, hkrati so utrjevali vezi, tkali nove niti med Slovenci in izmenjevali potrebe in želje. Čeprav je Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu pred nekaj leti odrekel finančno podporo, ga Izseljensko društvo

Slovenija v svetu skuša ohraniti zanimivega, privlačnega in vsebinsko bogatega.

Pozdrave je izrekel tudi pesnik in domoljub Tone Kuntner.

V kulturnem delu Tabora so nastopili: koncertni ansambel ustnih harmonik Soramonica, Slovenski pevski zbor iz Mendoze, ki je s tem tudi zaključil svojo polmesečno turnejo po Sloveniji in zamejstvu ter dijaki iz Argentine, Rast 47, ki je začetku večtedenskega obiska Slovenije in zamejstva.

Magdalena Grintal nam je dejala, da so imeli osem nastopov, prvega na prireditvi Dobrodošli doma v Brežicah 16. junija. Med pomembnejšimi je nastop na Bledu prav na praznik dan državnosti 25. junija. V Sloveniji je bilo 23 članov zbora, ki so se na turnejo pripravljali od lanskega leta. Imel je tri dele: argentinska in slovenska tradicionalna glasba in pesmi slovenskih skladateljev, ki so živeli v Argentini (Geržinič, Čamernik, Šijanec, Osana). Zbor je prvič zapel za božič 1948. Od takrat v zboru še poje Janez Štirn, Anica Grintal pa v zboru poje že več kot 50 let, sicer pa je v zboru že tretja generacija. Pojejo pri slovenski maši v Mendozi, pa tudi pri drugih prireditvah slovenske skupnosti.

Mirjam Mehle Javoršek je dejala, da je v Slovenijo prišlo 27 dijakov, maturantov iz Veliškega Buenos Airesa. Naslednjih štirinajst dni bodo obiskovali poletno šolo slovenskega jezika, nato bodo odšli k sorodnikom in obiskali še nekaj krajev (Piran, Bled, Brezje, avstrijsko Koroško, Triglav ...) Pripravili so tudi program, ki vsebuje tipični argentinski ples, slovenske melodije in recitacije. S tem želijo pokazati, kako je slovenska dediščina globoko ukoreninjena v njihova srca. Njihova 'pesem' oz. himna je "Slovenija, zavetje mojih sanj" Marjana Buniča.

Matjaž Merljak, Radio Ognjišče

PETER OPEKA V ARGENTINI

V mesecu juliju bo v Argentini na obisku naš rojak, misijonar Peter Opeka. Med številnimi dejavnostmi, ki jih bo malo več kot dveh tednih opravil je tudi predstavitev nove knjige o njegovem delu, o kateri smo v Svobodni Sloveniji že pisali.

Slovenci smo posebno vabljeni k sv. maši v Sanjuški stolnici v nedeljo, 15. julija. Tisti dan bo tudi vsakoletno prijateljsko kosilo, ki je namenjeno nabiranju sredstev za podporo njegovemu delu.

Obisk Petra Opeke bo potekal takole:

- sreda, 4. julij: sv. maša v stolnici San Isidro ob 19.
- četrtek, 5. julij: sv. maša v Palermo, župnija Guadalupe ob 19.
- petek, 6. julij: sv. maša v župniji Sagrada Familia v Ciudad Jardin, El Palomar ob 19.
- sobota, 7. julij: sv. maša v župniji Maria Goretti v Mataderos ob 19.
- ponedeljek, 9. julij: Luna Park ob 8.
- torek 10. in sreda 11. julij: Bolivija
- četrtek, 12. julij: sv. maša v mestu Escobar, Colegio Vicentino
- petek, 13. julij: Santa Fe
- sobota, 14. julij: sv. maša v župniji Jesus

Sacramentado v Almagro ob 19.

- nedelja, 15. julij: sv. maša v stolni cerkvi v San Justo ob 8.
- ponedeljek, 16. julij: sv. maša v semenišču v Villa Devoto ob 19; prejem odličja univerze UCA - Universidad Católica Argentina
- torek, 17. julij: razgovor na Ministrstvu za zunanje zadeve, Palacio San Martín, sala San Martín, ob 18.
- sreda, 18. julij: prejem odličja Honoris Causa na univerzi UCEMA ob 18.
- petek, 20. julij: sprejem na veleposlaništvu Republike Urugvaj ob 18.
- potovanje v Miramar, Mar del Plata in Urugvaj ter vrnitev na Madagaska.

RAST XLVII odšla v Slovenijo!

Odleteli so z enodneвно zamudo zaradi splošne stavke v Argentini. A nič zato! Mladi so in tudi to jih ni spravilo v zadrego, veseli so začeli svoje pričakovano potovanje v Slovenijo.

Skozi mesec dni bodo spoznavali domovino dedov, izpopolnjevali svojo slovenščino, stopali po poteh svojih prednikov. Pred publiko v Sloveniji in v zamejstvu se bodo tudi predstavili z besedo, pesmijo in plesom, združenimi v kratkem kulturnem programu, s katerim želijo prikazati svojo dvojno identiteto.

Želimo vam srečno potovanje ter veliko bogatih doživetij.
Srečno v Sloveniji, RAST XLVII!

DÍA DE LA INDEPENDENCIA ESLOVENA Y VISITA EN ENTRE RÍOS

La comunidad eslovena y descendientes de eslovenos de Entre Ríos tuvo por primera vez la grata visita de la Sra. Embajadora de la República de Eslovenia Jadranka Šturm Kocjan, acompañada por la Sra. Consejera Consular Petra Česen Čatar. El arribo se produjo dentro de las actividades previstas con motivo del 27º Aniversario de la Independencia de la República de Eslovenia, organizada por la Asociación Eslovena Triglav de Entre Ríos.

La Sra. Embajadora manifestó que "El motivo principal es visitar eslovenos que viven en Entre Ríos", hizo mención que "quiere hablar de relaciones de Eslovenia en Argentina, entre Eslovenia y la provincia Entre Ríos, qué se puede hacer por qué esta provincia es importante para nosotros, porque hay una comunidad eslovena y vamos ver qué proyectos se pueden organizar en el futuro."

Dentro de la agenda oficial se llevaron a cabo estos eventos: el primer encuentro con el Presidente Municipal de la localidad de Cerrito, Prof. Ulises Tomassi y otras autoridades Municipales, donde se firmó y se declaró a la Embajadora Huésped de Honor.

Luego la delegación se dirigió hacia el Establecimiento Educativo María Ward, ya que actualmente alumnos de la misma mantienen un intercambio cultural con alumnos de una Institución educativa del Municipio de Brda en Eslovenia; la profesora Florencia Puntín, aprovechó la oportunidad para presentarle los alumnos descendientes de eslovenos.

En la Plazoleta República de Eslovenia se realizó más tarde un emotivo acto donde estuvieron presentes los abanderados de los distintos Establecimientos Educativos del Municipio como así también descendientes de eslovenos; se pronunciaron palabras alusivas de parte de la Sra. Embajadora, del Intendente y de la Sra. Presidente de la Asociación Triglav Teresita Morales de Princich; se procedió a plantar un árbol en homenaje al Sr. Ing. Carlos Savor, quien lo había donado a la espera de ésta oportunidad, luego

pudimos ver una demostración de Danzas tradicionales argentinas a cargo de parejas de bailes del grupo "La Fortinera".

Cabe recordar que la localidad de Cerrito cobijó a las primeras familias eslovenas que se establecieron en la provincia de Entre Ríos hacia 1880.

Para culminar la visita, el Sr. Intendente ofreció un brindis en Honor a la Sra. Embajadora.

En Paraná las actividades no fueron menos, ya que por la tarde se reunió en la Sede de la Asociación Triglav, sita en Córdoba 439, allí compartió un encuentro con los miembros de la Comisión Directiva, donde se manifestaron proyectos de trabajo y objetivos a futuro, que tiene la Asociación. En este ambiente cordial y ameno, la Sra. Embajadora manifestó su interés y apoyo por parte de la Embajada de Eslovenia, según sus propias palabras: "La Embajada puede apoyar Proyectos culturales, las asociaciones podrán proponer proyectos concretos y se verá cómo ayudarlos". "La embajada también tiene un cónsul; con un rol importante para los eslovenos conectados con temas relacionados con la ciudadanía de eslovenos y motivos consulares".

Para culminar la jornada del día jueves 21 de junio el Sr. Arq. Guillermo Princich y Sra. Dra. Valentina Ramírez Amable, miembros también de la Comisión Directiva de la Asociación Triglav, ofrecieron una cena en Honor a la Sra. Embajadora y la Sra. Cónsul.

El día viernes 22 de junio dentro de las acti-

vidades Oficiales pautadas, se reunió con el Sr. Gobernador de Entre Ríos, Ctdor. Gustavo Bordet y Sra. Junto a otras autoridades convocadas, donde la embajadora señaló que "es la primera vez que estoy acá, estoy muy entusiasmada, la Provincia ofrece muchas posibilidades de cooperación con Eslovenia en áreas de economía, turismo y energía. Acá vive una comunidad eslovena que es muy importante para nosotros, que puede ser un puente entre la Provincia y Eslovenia, con lo cual se pueden realizar algunos proyectos culturales", dijo la embajadora que recibió de manos del gobernador el decreto mediante el cual se la declaró Huésped de Honor y un obsequio de cortesía.

La Diplomática dijo haberse sorprendido con la provincia por «el agua y la belleza de la naturaleza; Paraná es una ciudad muy bonita y la gente muy hospitalaria».

Luego de cumplir con su agenda oficial se dirigió hacia el tradicional Paseo de los Eslovenos ubicado en la Diagonal de la Plaza Alvear, en la cual está emplazado un Monolito con los Apellidos desde la llegada a nuestra provincia de la Primera Inmigración hasta la fecha. En esta importante Plaza Alvear se recuerda a los eslovenos que se encontraban allí los fines de semanas hacia 1930 a la salida de la misa dominical, en estos encuentros se formaron familias donde aún hoy hijos y nietos recuerdan esos momentos. Posteriormente se visitó la Iglesia San Miguel Arcángel, donde se encuentra entronizado un cuadro con la imagen de la Virgen María Pomagaj.

A continuación fue recibida por la Decana Mg. Gabriela Bergomás de la Facultad de Ciencias de la Educación y Comunicación Social, junto a otras autoridades de la misma, en la que se manifestaron propuestas para desarrollar en el futuro a nivel cultural.

Para culminar con las actividades se llevó a cabo un almuerzo con la Comunidad eslovena donde se le agradeció la ilustre y esperada visita manifestándose la importancia de la misma hacia nuestra Asociación para poder trabajar en proyectos futuros relacionados a dar a conocer la cultura eslovena y fortalecer los lazos establecidos con Eslovenia a través de la Embajada.

Teresita Morales de Princich

PRAZNIK DRŽAVNOSTI na tečaju slovenščine na Pristavi

ŽIVIJO, SLOVENIJA!

Slovinci po krvi in po srcu, ki obiskujejo tečaj slovenščine na Pristavi, so v soboto, 23. junija, imeli posebno učno uro. Vsaka skupina (začetniki in višja raven) je slavila slovenski dan državnosti. Vsi smo si pripeli slovensko trobarvnico. Kakor vsako soboto smo tudi tokrat v zahvalo zmolili očenaš in zdravamarijo. Poslušali smo slovensko himno, jo prevedli in zapeli. Od takrat naprej bo donela vsako soboto, da se jo naučijo na pamet. Ob slovenskem planinskem čaju smo se pogovarjali o doživetjih in spominih na Slovenijo ter o vsem, kar je slovenskega. Gledali smo kratko reklamo »Slovenija, moja dežela« iz leta 2011, ob 20-letnici, ki se konča s »Slovenijo čutim«. Pogovarjali smo se o vrednotah, ki nam jih prikazuje, kot so red in snaga, sodelovanje, ljubezen, zvestoba. Prenesli smo te vrednote na vsakdanje življenje. Ni manjkalo ponovitev nekaterih sklanjatev s slovenskimi mesti, pokrajini in državami, ki mejijo na Slovenijo.

Luštno je, ko začutiš ljubezen do domovine v ljudeh, ki ne govorijo slovensko ter se zanimajo za kulturo in jezik tako majhne države, a nič manj bogate kot največje na svetu.

*Moja dežela, to je njena lepota,
moja dežela, mi smo njeni ljudje.
Lepota dežele je sloves njen,
njeni ljudje smo njeno ime,
ponosno ime!*

Monika Češarek Kenda

SLOVENSKI PIANISTI - DUBRAVKA TOMŠIČ V TEATRU COLÓN

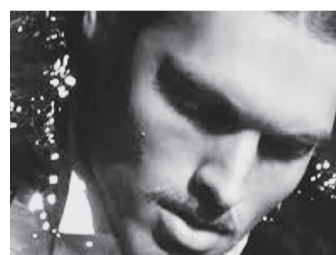
Dubravka Tomšič Srebotnjak

Žiga Stanič

Ací Bertonecelj

Ivan Skrt

Marijan Lipovšek

Marina Horak

Nismo imeli sreče, da bi nas tu v Argentini obiskali vsi. V zadnjem času sta prišla samo dva. In ena pa še pride.

Žal je Ací Bertonecelj že pokojni, tudi Primož Lorenz. Še prej Marijan Lipovšek... omenjam samo sodobnike našega časa. Engelmana lahko poslušamo le na plošči, ko spremlja Janeza Vasleta, Natašo Valant s Finkom, tudi Žigo Staniča... in seveda mnoge druge.

Smo pa imeli priložnost slišati v živo Marino Horak, ki nas je žal v tem letu zapustila. Zelo si je želela nastopiti v Argentini in čeprav je morala prestaviti prvotni načrt za eno leto, ji je uspelo priti, nastopiti in predstaviti njeno ploščo komadov Mihevca. Gre za svetovno poznanega slovenskega skladatelja, čigar delo je sila lahko, spevno in obarvano s slovenskim melosom. Pozabljen že dolgo časa, a njegovo

ve skladbe so se tiskale po svetu, celo v Južni Ameriki. Priporočljiva plošča za vsakega, prijatna glasba. In čestitke Horakovi, da ga je potegnila iz kovčka pozabe. Zaradi hude bolezni, ki je bila vzrok enoletnega zamika njenega obiska tukaj, je potem tudi umrla.

Prišel je pianist Ivan Skrt. Odličen, sproščen, s tehniko in dobrim okusom, kot smo ga lahko slišali na festivalu Chopiniana. Na voljo je njegov album dveh zgoščenk, zelo priporočljiv. Sam sem bil spet na njegovem koncertu pred kratkim v Cankarjevem domu, kjer je ponovno navdušil vso publiko.

Ni odveč pri tem primeru omeniti, kako včasih male, nedolžne poteze, odpro vrata in spoznanje..., ko je bil tukaj slavnostni koncert Ministrstva za zunanje zadeve, je Martha Noquera potrebovala tudi slovenske skladbe, in

dobila partiture Kogoja, ki jih igrala ne samo takrat, temveč tudi potem na svojem samostojnem koncertu. Ko je po omrežju brskala o Kogoju je naletela na Skrta in ga tako povabila na svoj festival.

Kmalu, v nedeljo, 15. julija bo 17:00 uri bo v ciklusu »Grandes Intérpretes Internacionales« (Veliki mednarodni izvajalci) nastopila na velikem odru Teatra Colón izjemna slovenska umetnica, pianistka Dubravka Tomšič Srebotnjak. To bo njeno prvo gostovanje v Latinski Ameriki v njeni 70-letni karieri.

Nastopila bo še v Urugvaju, kjer bo kot solistka igrala s Filharmoničnim orkestrom Montevidea 19. julija in v Santiagu de Chile, kjer bo imela recital.

V Colónu bo izvajala naslednji program:

- DOMENICO SCARLATTI: 5 SONAT
- LUDWIG VAN BEETHOVEN: SONATA V C DURU, OP.53 "WALDSTEIN"
- ALOJZ SREBOTNJAK: MAKEDONSKI PLES
- FRÉDÉRIC CHOPIN: BALADA V AS DURU, OP. 47, NOKTURNO V CIS MOLU, OP. 27, ŠT.1, NOKTURNO V DES MOLU, OP. 27. ŠT.2, SCHERZO ŠT.2 V B MOLU, OP.31

Da ima ga. Dubrovka Tomšič priložnost priti v tri države Latinske Amerike je zasluga veleposlanice v Buenos Airesu Jadranke Šturm Kocjan, ki si že več kot dve leti prizadeva za izvedbo omenjenih koncertov.

Lepa priložnost, da se spet naučimo slovenske kvalitetne klavirske izvedbe.

Rok Fink

DOMOVINA, KDO BO TEBE LJUBIL

»Ko je stopil iz gozda, je pogledal na rosno jutranje pokrajino pod seboj in spreletela ga je neznana sladkost ob toliki lepoti. Z živimi očmi je videl cvetočo dolino, ki se je na obzoru topila v srebrno luč, z očmi svojega srca pa je videl vso domovino, od štajerskih poljan do morja.«

Tako začenja Cankarjev Kurent svoj najbolj prepoznan slavonski svoj in naši domovini. Domovini, ki je pred 27 leti dobila svojo državo. Njen rojstni dan smo praznovali pred kratkim, zato si zasluži nekaj misli. S tem, ko smo dobili svojo državo, so se namreč uresničile večstoletne sanje naših prednikov, ki so se pogosto odpovedovali lastnim priložnostim za dobrobit svojega naroda. Da je bil to stoletni sen naših dedov in pradedov smo slišali že ničkolikokrat. Tolikokrat, da marsikomu žal ta misel že preseda. Morda je kdo med vami celo zaznal, da smo v zadnjem času spremenili to govorico. Namesto tisočletnih sanj te postajajo samo še stoletne. Zna biti, da bomo dočakali dan, ko nas bodo začeli podučevati, da je vse to le naša blodnja in da naši predniki sploh niso želeli svojega koščka pod nebom, kjer bi bili sami sebi gospodarji. Norost, ki pa ni tako nemogoča, če pomislimo, da so nas nekateri že začeli prepričevati, da Slovencev pred 19. stoletjem sploh ni bilo. Da nas je Trubar že pred petsto leti nagovarjal z 'lubi Slovenci' očitno nima nobene veljave. Ob takšnih neverjetnih nesmislih si lahko le mislim, kakšna je agenda teh, ki take domisljice podpirajo in širijo. Slutim, da je povezana z uničevanjem identitete in željo po večji manipulaciji.

Leta 1991 smo torej, naj je bilo še tako neverjetno, dobili svojo državo. Izborjeno in izmoljeno po naših mučencih, zanjo pa je v osamosvojitveni vojni dalo življenje tudi več deset slovenskih mož. Vse od takrat se stare sile, katerih samostojna in demokratična Slovenija nikoli ni bila njihova intimna izbira, zelo trudijo, da nove države ne bi sprejeli kot svoje, da ne bi postala naša, da se z njo ne bi poistovetili do te mere, da bi

jo bili pripravljeno varovati za vsako ceno. Že vedo, da človek tisto, kar ljubi, brani do zadnje krvi. V šolah tako domovinska vzgoja ne sme dobiti ustreznega mesta, vsako izražanje ljubezni do lastne domovine in naroda hitro dobi etiko šovinizma in nacionalizma. Kvazi-kulturniki, pogosto na račun davkoplačevalcev, teptajo njene simbole, se norčujejo in omalovažujejo vse, kar je povezano z njeno dediščino in tradicijo. Pred časom sem slišala reči enega od ministrov odhajajoče vlade, da smo Slovenci mlad narod z mlado kulturo, kar je absurdno. Bili smo med prvimi na svetu, ki smo dobili Sveto pismo v domačem jeziku, koroške vojvode so prisegale v slovenščini. Ob vsem tem sem celo opazila, da besedo narod sogovorniki vedno pogosteje nadomeščajo z besedo skupnost. Beseda narod očitno ni več zaželeno. Le zakaj ...

Te dni so nas mediji v izdatni meri obveščali o šestih plakatih v Velenju. Ko je na tviterju nekdo sicer obsodil skrajno nepriemerno in nedopustno provokacijo, ob tem pa izpostavil, da sta družina in država, ki ju plakat omenja, vendarle pozitivni vrednoti, za kateri se je vredno boriti, je doživel pravi pogrom različnih dušebrižnikov. Tistih dušebrižnikov, ki večinoma javno in brez sramu pozdravljajo obnovo spomenika velikemu diktatorju Titu, ki stoji v istem mestu, kot so bili nalepljeni plakati. Ob tem jim je prav malo mar, da je Tito odgovoren za sto tisoče pomorjenih in da je celo Ustavno sodišče že večkrat ugotovilo nezdržljivost nekdanjega komunističnega režima, ki ga v največji meri simbolizira prav ta veliki komunistični diktator, z evropskimi standardi varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Marsikdo se za takšno državo, kot jo imamo danes, ne bi boril, je ob vsem tem rekel eden izmed letošnjih govornikov na praznik državnosti. Njegova misel me je zbolela. Ali je to res? Ali se za našo državo danes res ne bi več borili? Če je tako, potem so na koncu vendarle zmagale stare sile. Ali

pa smo se vendarle še pripravljeno boriti za našo Slovenijo? Ne le s puško, ampak z našimi vsakodnevnimi ravnanji. Na to vprašanje si mora odgovoriti vsak sam. Začne se pri čisto preprostem izpraševanju – ali hodim na volitve in tam pretehtano oddam glas za tiste, ki jim je blagostanje naše domovine najpomembnejša skrb? Vem, da so tokratne volitve že za nami, ampak zaradi tega to vprašanje ni nič manj aktualno. Ali izobešam slovensko zastavo ob pomembnih državnih praznikih in tako pokažem, da imam vsemu navkljub rad svojo državo? Z opuščanjem zunanjih znamenj naše samostojnosti namreč dajemo dodatno moč tistim, ki našo državo uničujejo in zlorablja jo za lastne interese. Jo kritiziram kar tako povprek, ker pač to počnejo tudi drugi? Koliko se zanimam za našo lastno zgodovino? Koliko o njej vem? Mi je znano, da se letos spominjamo 170. letnice nastanka programa Zedinjene Slovenije, 150 let začrtkov taborskega gibanja, kjer so Slovenci med drugim zahtevali enakopravnost slovenskega jezika? Da v letošnjem letu ni le 100. letnica smrti velikega dramatika Ivana Cankarja, temveč se spominjamo tudi 150. letnice rojstva dr. Aleša Ušeničnika, enega najpomembnejših slovenskih teologov in filozofov, pa velikega slovenskega domoljuba dr. Lamberta Ehrlicha, pisatelja Karla Mauserja, slovenskega skladatelja Miroslava Vilharja. Tako, kot poznamo zgodovino naših družin, tako bi morali poznati zgodovino naše domovine.

Praznik rojstva naše države je in mora biti naš praznik. Ne pustimo si vzeti ljubezni do naše domovine, pa če jo tisti, ki je pravzaprav nočejo, čeprav od nje najbolj živijo, še tako teptajo. Ne pustimo si vzeti naše države. Kurent, še tako poseben, je imel namreč prav: »Božja setev je pognala kal in je rodila — vzrasla so nebesa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, obstrmi pred tem čudom božjim, srce vztrepče od same sladkosti; zakaj goré in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradiz za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi.«

Helena Jaklitsch, Radio Ognjišče

SLOVENIJA | Kaj se dogaja po volitvah?

V nedeljo, 3. junija, so bile v Sloveniji državnozbornske volitve. Čeprav je relativno zmago na volitvah beležila SDS z Janezom Janšo na čelu, zmagovalcu doseženo število poslancev ne zagotavlja uspešne sestave nove vlade. Do danes sporazum za novo vlado še ni bil dosežen: SDS za mandatarja želi Janšo, SD podpira Marjana Šarca, LMŠ pa predlaga nov krog pogovorov.

Kaj se je torej po volitvah zgodilo v Sloveniji in kaj lahko še pričakujemo za naslednje mesece?

• 22. junija je bil za predsednika Državnega zbora z 80 glasovi izvoljen Matej Tonin, predsednik Nove Slovenije. V sredo, 27. junija, je predsednik republike Borut Pahor sprejel novoizvoljenega predsednika državnega zbora, srečanje pa je bilo namenjeno okvirnemu dogovoru o sodelovanju, zlasti določitvi urnika posvetovalnih poslanskih skupin pri predsedniku republike in dogovorom glede naslednjih korakov predsednika republike in predsednika državnega zbora do izvolitve nove vlade.

• Predsednik republike najkasneje v 30 dneh po konstituiranju državnega zbora predlaga državnemu zboru kandidata za predsednika vlade.

• 26. do 30. julija 2018, volitve predsednika vlade (najprej 48 ur in najpozneje sedem dni po vložitvi predloga kandidature).

• Najpozneje 15 dni po izvolitvi predsednika vlade vložitev predloga kandidatur za ministre.

• Najprej tri dni in najpozneje sedem dni po vložitvi predloga kandidatur predstavitev kandidatov za ministre.

• Če kandidat ni izvoljen, se opravijo ponovne volitve predsednika vlade. Nove kandidature lahko predložijo predsednik republike, poslanske skupine ali najmanj deset poslancev.

• Če ni izvoljen noben kandidat, predsednik republike razpusti državni zbor in razpiše nove volitve, razen če državni zbor v 48 urah z večino opredeljenih glasov ne sklene izvesti ponovnih volitev predsednika vlade, kjer zadošča za izvolitev večina opredeljenih glasov navzočih poslancev.

• Če tudi pri teh volitvah noben kandidat ne dobi potrebne večine glasov, predsednik republike razpusti državni zbor in razpiše nove volitve.

V SLOVENIJI LETOS 20 NOVOMAŠNIKOV

Cerkev na Slovenskem se letos veseli kar dvajsetih novomašnikov, kar je največ po letu 2005; ko je bilo dvaindvajset duhovniških posvečenj. Največ – sedem – jih prihaja iz ljubljanske nadškofije: pet škofijskih, kapucin in jezuit. Štiri novomašnike ima novomeška škofija; poleg enega škofijskega bodo posvečenje prejeli še: kartuzijan (poljskega rodu), jezuit ter član Neokatehumenske poti, ki je inkardiniran v poreško-puljsko škofijo. Koprška škofija bo letos dobila tri škofijske novomašnike, iz celjske škofije pa prihajata dva; eden je inkardiniran v škofijo Bolzen-Brixen v Italiji. Dveh novomašnikov (minorita in jezuita) se veselijo v mariborski nadškofiji, dva novomašnika (škofijski in jezuitski) pa prihajata tudi iz murskosoboške škofije. Od dvajsetih novomašnikov je torej 12 škofijskih in 8 redovnih. Povprečna starost novomašnikov je 32,1 leta. Najstarejši je star 52 let, najmlajši trije pa imajo 24 let. Za duhovniško pot se je takoj po končani srednji šoli odločilo devet novomašnikov, ostali so prvotno izbrali drug študij: računalništvo, informatiko, politologijo, matematiko, slovenščino, filozofijo, strojništvo, gradbeništvo, lesarstvo. Trije so že imeli poklic in bili zaposleni. Še vedno največ novomašnikov prihaja s podeželja, le štirje

Slika Tatjana Splichal

izhajajo iz mesta. Na eno družino letošnjega novomašnika pride v povprečju 3,5 otroka. Največ (enajst) jih prihaja iz družin s tremi otroki, štirje so iz družin z dvema otrokoma, po en novomašnik pa prihaja iz družine s štirimi in družine s petimi otroki. Iz družin s šestimi otroki prihajata dva, najštevilnejša družina novomašnika pa šteje 7 otrok.

Novomašniki so:

- **Janez Barborič** (29), Pulj
- **Aljaž Baša** (24), Murska Sobota
- **Rok Bečan** (37), jezuit, Sv. Lovrenc na Pohorju

- **Benjamin Bevc** (30), jezuit, Cerklje ob Krki
- **Egon Hriberšek** (42), jezuit, Križevci pri Ljutomeru
- **Branko Jurejevčič** (32), Novo mesto
- **Blaž Kernel** (26), Koper
- **Peter Kočvar** (29), Briksen
- **Tomaž Kunaver** (34), Trst
- **Matic Lesjak** (25), Celje
- **Primož Meglič** (24), Ljubljana
- **Marko Mrlak** (52), Ljubljana
- **Gašper Naglost** (25), Koper
- **Marko Pavlič** (30), jezuit, Kranj
- **Miroslav Pavšek** (35), kapucin, Zagorje
- **Andrej Penko** (29), Koper, Veliko Ubeljsko
- **Vladimir Rufin Predikaka** (38), minorit, Ptuj - Sv. Jurij
- **Joachim Schmidt** (43), kartuzijan, Pleterje
- **Peter Stele** (29), Ljubljana, Komenda
- **Jona Vene** (37), cistercijan, Ljubljana - Sv. Peter

Prosimo Gospoda, naj blagoslavlja letošnje novomašnike ter jim da moči in stanovitnosti na duhovniški poti!

B.D.
Družina

POSLOVIL SE JE BRAT MARIST

Antonio - Zvonko Bratina

Sporočam, da se je - malo pred svojim 90. rojstnim dnevom - v Lujanu od tega sveta poslovil moj stric Zvonko Bratina.

Od doma v rodnem Stomažu pri Ajdovščini je skupaj s še dvema sovaščanoma (Stanko Lozar in Zdravko Kravos, ki prav tako že počivata v argentinski zemlji) odšel že leta 1940, ko je štel dvanajst let. V Argentino, k redovnikom bratom Maristom pa je prispel 25. marca 1947. Največ časa je živel in deloval v San Franciscu de Cordoba, tudi v San Rafaelu de Mendoza, v jeseni življenja pa je bil večinoma v Buenos Airesu, La Plati in prav nazadnje med svojimi brati v Lujanu. Tam je 27. junija 2018 tudi zaspal.

Na družabnih omrežjih ga njegovi sobratje in njegovi številni nekdanji učenci (poučeval je biologijo in francoščino) imenujejo »hermanito« in »un santo« (»brat«), »svetnik«).

Kot takega smo ga poznali in čutili tudi mi v Sloveniji. Z nami je bil predvsem preko Skypa in stiku prav do zadnjega.

Zvone Žigon

KOLEDAR

7. julija ob 15:00

Redni pouk SSTRMB
Slovenska hiša

8. julija ob 10:00

Predstavitve knjige "Adiós a tu dolor de columna" v Slomškovem domu

15. julija ob 13:00

Prijateljsko kosilo za Misijon Petra Opeke, Naš dom San Justo

20. julija do 22. julija

Duhovne vaje za može in žene

28. julija ob 20:00

Mladinska igra v Našem domu

OSEBNE NOVICE

† SMRTI

V torek, 26. junija, je v San Justu umrl. g. Pavel Juhant.

V sredo, 27. junija, je v Lujanu malo pred svojim 90. rojstnim dnevom umrl brat Marist Antonio - Zvonko Bratina.

Na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija, je umrl duhovnik Matija Borštnar.

Naj jih dobri Bog sprejme k sebi!

Antonio Podrzej e Hijos S.R.L.

Diagonal 160 Nº 5776
Villa Loma Hermosa (1657)
Buenos Aires, Argentina

Tel / Fax: 54 (11) 4769-0581 / 1653
antonio@podrzej.com.ar
www.podrzej.com.ar

KJE NAJTI ŠE LEPŠI JE SVET?

Julij: V Argentini, čas za zimske počitnice. V Sloveniji pa prav v teh dneh začinjajo težko pričakovane dolge poletne počitnice. In ta čas mnogo argentinskih Slovencev izkoristi za oddih in obisk prelepih krajev, ki nam jih Slovenija nudi.

Da se vsi skupaj naučimo počitniškega duha vam bomo v naslednjih številkah Svobodne Slovenije posredovali nekaj koristnih nasvetov za odkrivanje zanimivih kotičkov po Sloveniji. Vse vas, ki se radi potepate pa vabimo, da nam pošljete še lastne zgodbe in fotografije!

Dolenjska

Počitnice v Sloveniji lahko začnete z izletom na Dolenjsko. Helena Jaklitsch, ki je sama doma iz Novega mesta, je zbrala nekaj predlogov, predstavljenih v nadaljevanju, pravi pa, da je Dolenjska tako lepa, da vam ne bo žal, četudi se boste kar na slepo podali na pot (lahko si pomagata tudi s spletno stranjo Po poteh dediščine Dolenjske in Bele Krajine. Morda se boste zapeljali mimo Žužemberka, kjer se lahko sprehodite po obnovljenem žužemberškem gradu, občudovali zeleno reko Krko (se morda celo spustite po njej s čolni), se ustavili v kakšni zidanici na Trški Gori, ki je obdana z vinogradi, na vrhu pa jo krasi cerkva, posvečena Mariji, obiskali stiški samostan in Muzej krščanstva na Slovenskem. No, če se boste ustavili v Novem mestu, le obiščite sla-

ščičarno na Glavnem trgu, kjer imajo, kot pravi Helena, najboljše kremšnite, pa tudi druge sladke dobrote ter okusno in cenovno ugodno hrano. Sladek začetek!

V glavnem mestu Dolenjske najdete številne kulturne spomenike in znamenitosti, v Dolenjskem muzeju pa tudi izredno arheološko bogastvo. Tu sta kapiteljska cerkev s Tintoretovo oltarno sliko svetega Nikolaja in frančiškanska cerkev z bogato knjižnico. Res pa je, da je mogoče z obiskom mesta letos vseeno dobro počakati, saj glavni trg celovito prenavljajo, kar pomeni, da je težko dostopen.

Po ogledu mesta se pa napotite še v izbrane točke v okolici:

Sprehod po grajskem parku gradu Otočec: Grad Otočec je edini vodni grad v Sloveniji. Stoji na enem od otokov reke Krke, nedaleč od Novega mesta. Grad je danes urejen v luksuzni hotel, prenovljen v duhu gotike in renesanse in je ena najprivlačnejših lokacij v Sloveniji za poroke in druga svečana slavlja. V bližini boste našli tudi Pustolovski park Otočec.

Dolenjske Toplice: Odličan kraj v bližini Novega mesta za tiste, ki potrebujejo oddih v termah ter sprehode v neokrnjeno naravo.

Kostanjevica na Krki – slovenske Benetke: Zanimivo mestece z bogato zgodovino se nahaja na Dolenjskem, imenujejo pa ga tudi slovenske Benetke, saj je obdana z vodo. Poleg prijetnega sprehoda po mestecu si je mogoče ogledati tudi največjo slovensko galerijo, v kateri so med drugim dela Franceta

Goršeta, Božidarja Jakca, Toneta Kralja.

Nedaleč od mesta si je mogoče pod vodstvom ogledati Kostanjeviško jamo, do katere vodi dobro označena cesta. Poti po jami, v kateri prezimujejo netopirji, so primerne tudi za otroke in starejše.

Kartuzijanski samostan Pleterje najdemo na Dolenjskem, blizu kraja Šentjernej. Gre za samostan reda kartuzijanov, najstrožjega moškega reda v Katoliški Cerkvi. Je še edina delujoča kartuzija v Sloveniji. Obiskovalci lahko tam kupijo tudi številne pridelke in izdelke, narejene v samostano; najbolj znana je odlična pleterska hruška. V neposredni bližini samostana Pleterje se nahaja tudi muzej na prostem z značilnimi kmečkimi hišami tega področja.

Marijino svetišče na Zaplazu s kapelo Lojzeta Grozdeta: V srcu dolenjske pokrajine, le nekaj kilometrov severno od Trebnjega, leži na 544 metrov visokem hribu, kakor krona vsej bližnji in daljni okolici, božjepotna cerkev Marije Pomočnice na Zaplazu. Sloves te božje poti je tako velik, da so ji dolgo časa pravili dolenjske Brezje.

Poleg Marijinega svetišča je bila zgrajena Grozdetova kapela, kjer so položene relikvije v stranski oltar. Kapelo je z mozaikom opremil pater Marko I. Rupnik, ki sedaj krasi milostni kraj na Zaplazu. Tam najdete tudi argentinskega župnika: naš prijatelj iz Miramara, Marko Japelj, vas bo gotovo lepo sprejel!

Želimo vam lep izlet, pa veliko zanimivih dolenjskih doživetij!

Grad Otočec

Kapela Lojzeta Grozdeta

Svetišče Zaplaz

Náš dom San Justo

Vas prisrčno vabi v **nedeljo 15. julija ob 13. uri** na **PRIJATELJSKO KOSILO za misijon PETRA OPEKE**

Čisti dobiček je namenjen misijonu na Madagaskarju.

PRIJAVE ZA KOSILO PRI MICI MALAVAŠIČ CASULLO (4441-5528) ALI V PISARNI NAŠEGA DOMA SAN JUSTO OD 8. DO 12. URE (4651-4914).

Hanzelič HOSTAL

\$750

ZIMSKÉ POČITNICE V CORDOBSKIH HRIBIH
Wi-Fi, Direc-TV, Igre, Domača hrana, Klima

www.hanzelic.com.ar
info.hanzelic@gmail.com